

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 516/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED]

[REDACTED], zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., 17. novembra 3215, Čadca, proti postupu Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 1PP/28/2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 1PP/28/2025. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Zároveň žiada o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 4 000 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Okresný súd Žilina uznesením č. k. 47T/66/2019-906 z 28. februára 2023 v konaní o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozhodol, že sťažovateľ sa neosvedčil a vykoná trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 47T/66/2019-692 z 23. júna 2020 so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Proti uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorá bola zamietnutá uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1Tos/26/2023-944 z 11. apríla 2023. Sťažovateľ v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Sučany.

3. Sťažovateľ doručil Okresnému súdu Martin 14. mája 2025 návrh na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Okresný súd mal rozhodovať na verejnom zasadnutí 3. júla 2025,

keď sa nezišiel senát. Následne bol sťažovateľovi oznámený nový termín verejného zasadnutia, ktoré bolo naplánované na 11. september 2025. V uvedenom termíne bolo naplánované aj hlavné pojednávanie v trestnej veci sťažovateľa vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 7T/2/2025. Z dôvodu kolízie pojednávania sťažovateľ žiadosťou z 28. augusta 2025 požiadal o odročenie termínu hlavného pojednávania Okresný súd Trenčín, ktorý žiadosti nevyhovel, ale zrušil eskortu sťažovateľa, keďže súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti.

4. Okresný súd Martin však zrušil verejné zasadnutie, ktoré sa malo konať 11. septembra 2025 napriek skutočnosti, že právny zástupca sťažovateľa 5. septembra 2025 informoval súd, že stret termínov bol vyriešený, a žiadal, aby bol sťažovateľ opätovne zaradený do zoznamu verejných zasadnutí, ktorého sa sťažovateľ zúčastní. Sťažovateľ zároveň pripomenul, že aj predošlé verejné zasadnutie bolo odročené z dôvodov na strane súdu. Napriek snahe právneho zástupcu sťažovateľa bolo súdom potvrdené, že termín verejného zasadnutia, ktoré sa malo uskutočniť 11. septembra 2025, bol zrušený a bol určený nový termín verejného zasadnutia na 19. november 2025.

5. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdení existencie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zbytočnými prietahmi okresného súdu pri rozhodovaní o podmieňanom prepustení sťažovateľa z výkonu trestu odňatia slobody. Napriek tomu, že Trestný poriadok v § 415 ods. 5 ustanovil lehotu 60 dní na rozhodnutie o návrhu na podmieňané prepustenie, nielenže súd v uvedenej lehote nerozhodol, ale ani vec neprejednal, ani nevykonal žiadny relevantný úkon smerujúci k jej rozhodnutiu. Ani termín 19. novembra 2025, t. j. takmer polroka od podania návrhu na podmieňané prepustenie, nedáva sťažovateľovi istotu, že súd bude vo veci konať.

6. Podľa sťažovateľa ide o prietahy v postupe okresného súdu, pričom ide o súdom zavinené nekonanie, resp. nesprávne nekonanie, čo má za následok objektívnymi dôvodmi neobhájiteľné predlžovanie konania. Z hľadiska zložitosti veci je pritom možné danú vec posúdiť už na jednom verejnom zasadnutí, keďže súd disponuje všetkými relevantnými podkladmi na rozhodnutie. Sťažovateľ bol vždy v konaní aktívny a súčinný. K zbytočným prietahom došlo výlučne zo strany súdu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstata sťažnostnej argumentácie spočíva v tvrdenom porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom okresného súdu pri rozhodovaní o návrhu na podmieňané prepustenie sťažovateľa z výkonu trestu odňatia slobody. Sťažnostná argumentácia je založená na nedodržaní zákonnej 60-dňovej lehoty na rozhodnutie o návrhu, ako aj na neefektívnom postupe okresného súdu pri zrušení naplánovaného verejného zasadnutia.

8. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

9. Sťažovateľ doručil okresnému súdu návrh na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody 14. mája 2025. Ku dňu podania ústavnej sťažnosti rozhodovanie o návrhu sťažovateľa trvá necelé 4 mesiace. Okresný súd v uvedenom období nebol vyslovene nečinný, keďže vo veci opakovane určuje termíny verejného zasadnutia. Prvé verejné zasadnutie naplánované na 3. júl 2025 sa neuskutočnilo z dôvodov na strane súdu. Druhý termín verejného zasadnutia bol naplánovaný na 11. september 2025, no vzhľadom na avizovanú kolíziu pojednávania zo strany sťažovateľa bolo odročené na 19. november 2025. Nemožno súhlasiť so sťažovateľom, ktorý to vníma výlučne ako neefektívny postup okresného súdu. Nemožno odhliadnuť od skutočnosti, že verejné zasadnutie bolo odročené práve na žiadosť sťažovateľa, pričom oznámenie jeho právneho zástupcu o zániku kolízie súdnych pojednávanií bolo okresnému súdu komunikované až po odročení verejného zasadnutia a zrušení eskorty sťažovateľa.

10. Je nepochybné, že nebola dodržaná lehota podľa § 415 ods. 4 Trestného poriadku, túto okolnosť však nemožno bez ďalšieho označiť za nezákonný postup okresného súdu, keďže ide o lehotu poriadkového charakteru. Podľa ústavného súdu celková dĺžka rozhodovania o návrhu sťažovateľa je (aj pre nedodržanie zákonom ustanovenej lehoty) na hranici ústavnej akceptovateľnosti. Okresný súd nariaďuje verejné zasadnutia priebežne a v primeraných časových intervaloch, pričom dôvody ich odročení nemožno úplne pričítať na jeho vrub. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť v daných častiach podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu zjavynej neopodstatnenosti.

11. Napokon ústavný súd uzatvára, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania v súvislosti s rozhodovaním o návrhu sťažovateľa signalizoval vznik priesťahov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. septembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu